

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 17Csp/56/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120281175
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Denisa Mesárošová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2022:6120281175.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra sudkyňou Mgr. Denisou Mesárošovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, Mýtna 48, Bratislava, v zastúpení JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Mýtna 48, P.O.BOX 205, Bratislava, proti žalovanému: I. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. G. Y. XXX/X, E. Q., o zaplatenie sumy 12 293,31 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu zamieťa.
- II. Žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1./ Žalobca sa žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 12 293,31 eur s príslušenstvom. Uviedol, že právny predchodca žalobcu, spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s., poskytol žalovanému na základe zmluvy o poskytovaní spotrebiteľského úveru zo dňa 25.1.2016 pod číslom úverového účtu 269627121 úver vo výške 12293,31 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal uhradiť formou zmluvne dojednaných pravidelných mesačných splátok. V rozpore so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy dlžník svoj záväzok uhrádzať pravidelne mesačné splátky neplnil riadne a včas. Právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu zmeškaných úverových splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti pohľadávky z dôvodu neplatenia. Nakoľko žalovaný napriek písomnej výzve právneho predchodcu žalobcu svoj dlh z titulu omeškaných úverových splátok nezaplatil, právny predchodca žalobcu v súlade so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy a v súlade s čl. Všeobecných obchodných podmienok s označením „Podmienky požadovanej predčasnej splatnosti úveru zo strany veriteľa“ vyhlásil ku dňu 7.9.2017 predčasnú splatnosť pohľadávky z úveru.

Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti pohľadávky z úveru s výzvou na zaplatenie dlžnej sumy bolo žalovanému doručené dňa 14.09.2017. Nakoľko žalovaný v poskytnutej 7-dňovej lehote od doručenia oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru dlžnú sumu nezaplatil, voči právnemu predchodcovi žalobcu sa tak od 22.9.2017 dostal do omeškania so zaplatením dlžnej sumy spolu s príslušenstvom. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s., ako postupcom a spoločnosťou Intrum Slovakia s.r.o. ako postupníkom dňa 19.11.2019 bola pohľadávka voči žalovanému z titulu nezaplateného úveru na základe úverovej zmluvy postúpená žalobcovi ako postupníkovi, o čom bol žalovaný upovedomený písomným oznámením postupcu o postúpení pohľadávky. Výška postúpenej pohľadávky bola postupcom vyčíslená ku dňa 2.9.2019. Žalobca si uplatňuje voči žalovanému len časť postúpeného nároku vo výške nesplatennej dlžnej istiny úveru vo výške 12 293,31 eur spolu s príslušenstvom.

2./ Súd prvej inštancie v predmetnej veci rozhodol rozsudkom sp. zn. 17Csp / 56 /2020 - 245, zo dňa 17.06.2021, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 12.293,31 eur spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne, počnúc od 22.9.2017 až do zaplatenia.

Voči predmetnému rozsudku bolo zo strany žalovaného podané odvolanie, a Krajský súd v Nitre, ako odvolací súd Uznesením sp. zn. 9CoCsp / 46 / 2021 - 303, zo dňa 28.04.2021 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Vo svojom zrušujúcom uznesení Krajský súd v Nitre nariadil zaoberať sa otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v aspekte platného postúpenia podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách a otázkou naplnenia všetkých predpokladov pre platné zosplatenie úveru.

3./ Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

4./ Súd v zmysle intencií Krajského súdu v predmetný veci vytýčil nový termín pojednávania .

5./ Podľa § 180 Civilného sporového poriadku boli splnené podmienky, aby súd konal v neprítomnosti strán sporu, právny zástupca žalobcu, ktorý mal doručenie predvolania riadne vykázané, svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnil a súhlasil s tým, aby súd predmetnú vec pojednával a rozhodol v ich neprítomnosti a žalovaný mal doručenie predvolania riadne vykázané, pričom svoju neúčasť ospravedlnil a trval na tom, aby predmetnú vec pojednával a rozhodol senát zložený z troch sudcov, ktorí rozhoduje hlasovaním.

6./ Súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty žalobcu a jeho právneho predchodcu a vykonal dokazovanie listinami, ktoré predložil právny predchodca žalobcu, z ktorého považoval za preukázané nasledovné skutočnosti.

7./ Nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu, spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s., a žalovaný uzatvorili dňa 25.1.2016 Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru (č.l. 109), predmetom ktorej bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru (bezúčelovej flexipôžičky) v celkovej výške 13 200,- eur, ktorým mal žalovaný splácať úver v pravidelných 96 mesačných splátkach v sume 190,74 eur, do celkovej sumy úveru vo výške 18 384,75 eur.

V predmetnej zmluve si strany sporu dohodli úrokovú sadzbu, ktorá bola určená na sumu vo výške 8,40 % p.a. a ročnú percentuálnu mieru nákladov na sumu výšku 9,36 %.

Podľa predmetnej zmluvy nebolo sporné, že celkové náklady spotrebiteľa predstavujú sumu 5 184,75 eur, z toho výška úrokovej sadzby je 8,40 % p.a., výška poplatku za poskytnutie úveru predstavuje sumu 264,- eur a výška mesačnej anuitnej splátky bola stanovená na sumu 190,74 eur.

Žalovaný sa v predmetnej zmluve zaviazal uhradiť celkovú čiastku vo výške 18.384,75 eur, ktorá pozostáva z istiny vo výške 13.200,- eur a v celkových nákladoch dlžníka vo výške 5.184,75 eur.

Nebolo sporné, že dátum prvej anuitnej splátky bol dohodnutý na 26.02.2016 a dátum poslednej anuitnej splátky 26.12.2023.

Žalovaný z dôvodu, že prerušil živnosť a hľadá si prácu požiadal právneho predchodcu žalovaného o odklad splátok. Právny predchodca žalobcu dodatkom k zmluve o poskytnutí flexipôžičky č. 000755911250116 zo dňa 22.12.2016 dodatkom odložil splátky a to od 26.11.2016 do 26.04.2017 s tým, že dátum prvej anuitnej splátky po zmene nastane k 26.05.2017 a mesačná anuitná splátka úrokov bude 209,66 EUR.

Listom zo dňa 7.8.2017 s označením 3 upomienka - pokus o zmier (č.l. 161) právny predchodca žalobcu žalovaného z dôvodu omeškania so splácaním pohľadávky vyzval na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 638,89 eur s príslušenstvom s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti pohľadávky z dôvodu neplatenia.

Právny zástupca žalobcu na základe výzvy súdu na preukázanie splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 prvej vety zákona o bankách opätovne predložil súdu tretiu upomienku - pokus o zmier zo dňa 07.08.2017(č.l. 188) a k tomu pripojil poštový podací hárok. Doklad o tom, či predmetná písomnosť sa doručila do dispozičnej sféry žalovaného, zo strany žalobcu nebola preukázaná žiadnym listinným dôkazom.

Právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného listom zo dňa 08.09.2017 (č.l.90) na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom, pričom predmetná písomnosť bola žalovanému doručená do vlastných rúk, čo žalovaný potvrdil svojim podpisom zo dňa 14.09.2017. Predmetná splatnosť úveru nastala ku dňu 07.09.2017.

Listom zo dňa 27.11.2019 (č.l. 27) oznámil právny predchodca žalobcu ako postupca žalovanému postúpenie pohľadávky zo zmluvy č. 3000000269627121 zo dňa 25.1.2016 spolu s príslušenstvom. Výška postúpenej pohľadávky ku dňu 2.9.2019 predstavovala sumu 12 293,31 eur.

Z dôvodu neplnenia si svojich povinností právny nástupca právneho predchodcu prostredníctvom právneho zástupcu vyzval žalovaného listom zo dňa 02.03.2020 (č.l.57) na zaplatenie celkovej sumy vo výške 17.563,73 eur.

8./ Súd pri rozhodovaní o návrhu vychádzal najmä z týchto ustanovení zákona :

9./ Podľa § 150 ods. 1 CSP, strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

10./ Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

11./ Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

12./ Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len Občiansky zákonník), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právne formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

13./ Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

14./ Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

15./ Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16./ Podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávky: „Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.“

17./ Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

18./ Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

19./ Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

20./ Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom.

21./ Na základe vykonaného dokazovania ako aj z vyššie zisteného skutkového stavu mal súd jednoznačne za preukázané, že žaloba uplatnená žalobcom nie je dôvodná.

22./ Na základe vykonaného dokazovania, ako aj oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise mal súd za preukázané, že predmetom sporu je zaplatenie a to časti postúpeného nároku vo výške nesplatenej dlžnej istiny úveru vo výške 12.293,31 eur.

Žalobca tvrdil, že svoj nárok opiera o skutočnosť, že právny predchodca žalobcu spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s., poskytla žalovanému na základe zmluvy o poskytovaní spotrebiteľského úveru zo dňa 25.1.2016 pod číslom úverového účtu 269627121 úver vo výške 12293,31 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal uhradiť formou zmluvne dojednaných pravidelných mesačných splátok. Nakoľko si žalovaný neplnil svoje povinnosti vyplývajúce z úverovej zmluvy bol zo strany právneho predchodcu žalobcu vyzvaný na úhradu splátok a, nakoľko nedošlo k úhrade splátok v zmysle výzvy, právny predchodca žalobcu predmetný úver zosplatnil.

23./ Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca nebol pôvodným veriteľom pohľadávky, ale veriteľom sa stal až na základe zmluvy o postúpení pohľadávky, súd opätovne vychádzajúc z intencií Krajského súdu v Nitre prednostne skúmal, či žalobca je, resp. nie je aktívne vecne legitimovaným subjektom v predmetnej právnej veci, pričom pri vyhodnotení dôkazov jednoznačne vychádzal z rozhodnutia NS SR sp. zn. 5Cdo/36/2020 zo dňa 15.12.2020 ako aj zo Zápisnice zo zasadnutia občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Nitre zo dňa 03.06.2021.

Preskúvanie vecnej legitimácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitimáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. Vecnou legitimáciou je stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy žalobca ako strana sporu civilného súdneho konania je subjektom hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide, ktorý je aktívne vecne legitimovaný a na druhej strane je žalovaný, ktorý je subjektom hmotno-právnej povinnosti, ktorý je pasívne vecne legitimovaný.

Aktívnu vecnou legitimáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitimácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania (napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. 6. 2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009).

24./ V prejednávanej spore sa súd v prvom rade zaoberal, či došlo zo strany právneho predchodcu žalobcu pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt k splneniu podmienok podľa § 92 ods. 8 prvej vety zákona č.483/2001 o bankách a to, či bol žalovaný zo strany právneho predchodcu riadne vyzvaný v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka na úhradu dlžnej splátky, čo má následne vplyv na zosplatnenie úveru.

Vyriešenie tejto otázky považoval súd za otázku zásadného významu z hľadiska platnosti postúpenia pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu, ktorý nemá štatút banky, a tým aj zásadnú otázku pre posúdenie aktívnej legitimácie žalobcu v tomto spore.

25./ Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením

čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok.

Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

26./ Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy banky a skutočnosti, že klient banky je napriek výzve nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Uvedené ustanovenie je lex specialis k inštitútu cesie.

27./ V konaní nebolo sporné a aj bolo preukázané, že medzi veriteľom a žalovaným bola uzavretá zmluva o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka, ktorá je zároveň spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 Občianskeho zákonníka.

V konaní nebolo sporné, že veriteľ pohľadávku proti žalovanému postúpil písomnou zmluvou podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, čo žalovanému oznámil podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Pretože veriteľa bol bankou a pohľadávku postúpil na žalobcu, ktorý nie je bankou, bol tak oprávnený urobiť iba za splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 veta prvá zákona o bankách.

V danej veci žalobcu zaťažovala povinnosť preukázať dodržanie postupu v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, t.j. že právny predchodca žalobcu spoločnosť Všeobecná úverová banka, a. s., IČO : 31 320 155, so sídlom Mlynské Nivy 1, Bratislava ako veriteľ pohľadávky písomne vyzval žalovaného na úhradu dlhu a ktorý bol napriek výzve v omeškaní s jeho splácaním nepretržite 90 kalendárnych dní.

Vzhľadom na absenciu listinných dôkazov preukazujúcich splnenie dodržanie postupu v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, žalobca bol prostredníctvom právneho zástupcu vyzvaný na preukázanie splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 prvej vety zákona č.483/2001 o bankách, pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt.

Právny predchodca žalobcu predložil do spisu výzvu s označením tretia upomienka - pokus o zmier (č.l. 161) spolu s poštovým podacím hárkom

Súd prvej inštancie konštatuje, že dodržanie zákonných podmienok stanovených v § 92 ods. 8 zák. 483/2001 Z.z. pre postúpenie pohľadávky banky alebo pobočky zahraničnej banky v prípade, ak banka alebo pobočka zahraničnej banky nedisponuje súhlasom klienta s postúpením pohľadávky, ktorú má voči klientovi, je predpokladom platného postúpenia pohľadávky bankou, alebo pobočkou zahraničnej pobočky na tretiu osobu.

Povinnosťou banky (právneho predchodcu žalobcu) pred postúpením pohľadávky bolo písomne vyzvať dlžníka t.j. žalovaného na splatenie peňažného záväzku a preukázať doručenie takejto výzvy žalovanému, ako zákonného predpokladu pre spôsobilé postúpenie pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zák. 483/2001 Z.z. Postupník, ktorému banka pohľadávku postúpila, je povinný tvrdiť a dokázať, že pred postúpením pohľadávky banka klienta písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so zaplatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitímácie postupníka (žalobcu). Doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi je jednou z podmienok pre platné postúpenie pohľadávky.

Potrebné je preukázať, že zo strany odosielateľa bol žalovaný vhodným spôsobom upovedomený, pričom nie je podstatné, či sa adresát s obsahom zásielky aj skutočne oboznámil, ale je potrebné preukázať zo strany odosielateľa t.j právneho predchodcu žalobcu, že vhodným spôsobom doručil zásielku adresátovi a že doručenie zásielky adresátovi zdokumentoval, respektíve aby vedel relevantne preukázať.

28./ V danom prípade žalobca v konaní preukazoval doručenie výzvy s označením tretia upomienka - pokus o zmier (č.l. 161) spolu s poštovým podacím hárkom (RE 364 166125SK), ktorý však okrem toho, že neobsahoval ani údaj o dátume podania, neobsahoval ani žiadny číselný alebo iný údaj, ktorý by bol spôsobilý identifikovať obsah, respektíve predmet podania. Na to, aby došlo k účinnému doručeniu výzvy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v zmysle teórie dôjdenia, nepostačuje len preukázanie, že na adresu adresáta (žalovaného) sa poddala zásielka, predmetom, ktorej mala byť podľa tvrdenia žalobcu predmetná výzva a, ktorá sa tak mala dostať do dispozičnej sféry adresáta t.j. žalovaného, ale je potrebné

súčasne s tým hodnoverne preukázať, čo bolo predmetom danej zásielky, resp. podania, napríklad už len tým, že podanie obsahuje poznámku, či iný údaj (číselný alebo slovný), ktorý by hodnoverne indikoval jej obsah, respektíve predmet z čoho by vyplynulo, čo vlastne bolo predmetom odoslanej zásielky.

Súd prvej inštancie uvádza, že dôkazné bremeno ohľadom preukázania účinného doručenia zaťažuje v danom prípade výslovne žalobcu, ktorý je povinný vhodným spôsobom zdokumentovať doručenie zásielky tak, aby ju vedel relevantne preukázať, čiže, aby vedel preukázať, že predmetom odoslania zásielky bola práve v danom prípade výzva na úhradu dlžnej čiastky s označením teda tretia upomienka. Tak ako uviedol Krajský súd vo svojom rozhodnutí č.l.14 bod 23 v situácii, ak strana, ktorá preukazuje doručenie zásielky ju hodnoverne nepreukáže, čo bolo predmetom, respektíve obsahom danej zásielky, nemožno vysloviť záver o účinnom doručení konkrétne listiny, respektíve dokumentácie.

Čo sa týka listinných dôkazov predložených právnym predchodcom žalobcu a to Listu zo dňa 7.8.2017 s označením tretia upomienka - pokus o zmier (č.l. 161), táto skutočnosť nebola sporná, avšak k predmetnej upomienke, ktorú by súd podľa obsahu mohol vyhodnotiť ako výzvu, nebola pripojená doručenkou preukazujúca, že by sa predmetný hmotnoprávny úkon dostal do dispozičnej sféry žalovaného, pričom písomnú výzvu banky na plnenie je potrebné považovať za hmotnoprávny úkon a na nastúpenie účinkov, na ktoré sa vzťahuje ustanovenie § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka, (t.j. aby vyvolalo zamýšľaný hmotnoprávny účinok musí sa dostať do dispozičnej sféry adresáta); a pre takýto záver však vo vzťahu k žalovanej strane z vykonaného dokazovania nevyplýva, žalobca nepredložil žiadny doklad, čiže nepreukázal, že vhodným spôsobom doručil zásielku adresátovi t.j žalovanému a že doručenie zásielky adresátovi zdokumentoval, respektíve aby to vedel relevantne preukázať.

Žalobca v predmetnom spore nepreukázal, čo bolo predmetom danej zásielky, resp. podania, napríklad už len tým, že podanie obsahuje poznámku, či iný údaj (číselný alebo slovný), ktorý by hodnoverne indikoval jej obsah, respektíve predmet z čoho by vyplynulo, čo vlastne bolo predmetom odoslanej zásielky. Doklad, ktorý predložil s označením poštový hárok, nie je v žiadnom prípade relevantným dokladom by preukazoval tieto skutočnosti.

Z takto vykonaného dokazovania ako aj oboznámením sa s predmetným listinným dôkazom, mal súd v prvej inštancii jednoznačne za preukázané, že zo strany právneho predchodcu žalobcu nebol dodržaný postup, ktorý je predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky v zmysle zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách.

Žalobca v predmetnom spore neunesol dôkazné bremeno ohľadom riadneho doručenia vyššie uvedenej písomnosti listu zo dňa 7.8.2017 s označením tretia upomienka - pokus o zmier (č.l. 161) a preto nie je možné dospieť k záveru o platnom mimoriadnom zosplatnení úveru, respektíve o platnom vyhlásení (úveru) za predčasne splatný, ako to predpokladá § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. To znamená, že pohľadávka, ktorá bola predmetom postúpenia medzi pôvodným žalobcom (VÚB a. s.) a súčasným žalobcom (Intrum Slovakia s. r. o.) nebola v čase postúpenia splatná. Uvedené znamená, že absentoval spôsobilý predmet prevodu (postúpenia) predmetnej pohľadávky, čo so sebou viaže v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky absolútnu neplatnosť takéhoto právneho úkonu, t. j. postúpenia.

V danom prípade postúpenie pohľadávky na žalobcu znamenalo obídienie zákona o bankách, keď sa postúpil živý, ešte nesplatený úver na žalobcu a preto bolo potrebné na takúto pohľadávku hľadieť ako na nepostupiteľnú, teda pohľadávku, ktorej postúpenie by bolo v priamom rozpore so zákonom .

Z tohto dôvodu potom samotná zmluva o postúpení pohľadávky v časti týkajúcej sa takejto nepostupiteľnej pohľadávky bola absolútno neplatným právnym úkonom, na ktorú neplatnosť je povinný súd v konaní ex offio aj bez námietky prihliadnuť.

Na základe tejto skutočnosti potom nie je daná vecná aktívna legitímácia žalobcu na uplatnenie si danej pohľadávky pred súdom, čiže z neplatného postúpenia pohľadávky nesvedčí mu právo, ktorého sa domáha v žalobe a preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku a žalobu pre nedostatok aktívnej legitímácie na strane žalobcu zamietol.

Keďže dôvodom zamietnutia žaloby bol nedostatok aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu, nebol daný dôvod na preskúmanie žalobcom uplatneného nároku z hľadiska hmotnoprávnych predpisov.

29./ V naznačenom kontexte je nevyhnutné akcentovať aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo 147/2017 zo dňa 24.04.2018, podľa ktorého ak neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvej vety zákona č. 483/ 2001 Z.z. o bankách pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, ide o postúpenie v rozpore so zákonom, kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka zakázané.

V danej veci súd poukazuje na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove č.k. 14Co 17/2016, zo dňa 01.02.2017, 3CoCsp/23/2022 zo dňa 05.10.2022 ako aj z rozhodnutia Krajského súdu v

Trenčín č.k. 4Co 219/2016, zo dňa 08.12.2016, Krajského súdu v Nitre č.k.7Co/716/2016, zo dňa 27.02.2018, 12Co/122/2019 zo dňa 19.05.2020, 9CoCsp6//2021 zo dňa 06.05.2021, 7CoCsp5/2020 zo dňa 18.03.2021, 9CoCsp/40/2022 zo dňa 13.10.2022, 5CoCsp/21/2022, zo dňa 20.07.2022, 9CoCsp/46/2021, zo dňa 28.04.2022.

30./ Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalovaný bol v konaní úspešný, avšak mu v konaní žiadne preukázateľne trovy konania nevznikli, preto rozhodol súd tak, že mu nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Nitra v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie (§ 127 CSP) , proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 365 ods. 1 CSP)

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania a § 365 ods. 3 CSP).

Ak žalovaný dobrovoľne nesplní, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie.